

10

תעט

פרק לו, כז - לא

כח. מכשיר-שמיעה חשמלי לכבדי שמיעה (קז), מותר להם להשתמש בו בשבת, ובתנאי שהמכשיר יהיה מופעל מבעוד יום, ומותר לשנות בשבת את עוצמת המכשיר, אם אמנם לא יתאדם על-ידי כך כל חוט בתוך המכשיר, וגם לא ישחיר כל חוט עם החלשת הזרם (קז), וטוב לברר מבעוד יום את המציאות במכשיר זה אצל מומחה הבקי בענינים אלה.

אסור לצאת למקום שאין בו עירוב ומכשיר-שמיעה על גופו, כי אין עליו שם מלבוש (אם הוא מונח בכיס) ונחשב הוא למשא (קח). ואם המכשיר כולו נמצא בתוך ידיה של משקפיים, יש מתירים לצאת במשקפיים אלה גם למקום שאין בו עירוב (קט), ואילו אחרים אוסרים לצאת במשקפיים אלה (קי). כט. פלטה ליישור שיניים, מותר ללובשה בשבת (קיא), ואף מותר לצאת בה לרשות-הרבים (קיב).

ל. מכשיר-קיבוע מותר לנועלו בשבת (קיג), מותר לסוגרו באמצעות פסים שהצדדים המחוספסים שלהם מתהדקים זה בזה מאליהם (קיד), ואף מותר לצאת בו לרשות-הרבים (קטו).

לא. אסור לקחת תרופות בשבת להפגת השינה ממנו (קטז), ובענין כדורי שינה — ראה לעיל פרק לג סעיף טז.

שעשוי להוליך למקום רחוק, ע"ש. (קז) עיין "סיני" סבת תש"ח מאמר של הגרש"ז אויערבך שליט"א לענין אם יוצאים יד"ח בשמיעה ע"י מכשיר כזה בדבר שהיבים לשמוע מפי אדם, כגון תקיעת שופר, וכן, אם מותר לענות אמן בשומע ברכה ע"י מכשיר כזה. (קז) שמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, ועיין דעתו בשערים מצוינים בהלכה מהדור"ק סי' פ ס"ק לט (ה), ועיין שו"ת ציצ אליעזר ח"ו סי' ו ובהשמטות שם, וע"ע שו"ת חלקת יעקב ח"ב סי' מא וח"ג סי' קפו ושו"ת מנחת יצחק ח"א סי' לו וח"ב סי' יז, יח, קיב וקיג וח"ג סי' מא. (קח) שו"ת הר צבי או"ח סי' קעג, וע"ע שו"ת מנחת יצחק ח"א סי' לו. אך שמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, דאפשר שזה דומה למשקפיים אשר כתבו האחרונים דה"ר חשיב כקמיע מומחה, עיין לעיל פ"ח הערה עא. אך הסתפק הגרש"ז שליט"א, דאולי הוא חלוק ממשקפיים הואיל ויכולת השמיעה אינה נעשית כלל ע"י החומר, כמו בגד, תכשיט וקמיע, שהתועלת נעשית מאליו, אלא היכולת נעשית ע"י קול המדבר שמועזע ועושה פעולות מכניות בתוך המכשיר, ואפשר דאין זה כמלבוש וחשיב כמשא. אולם לדעת המקילים להחשיב גם שעון יד כמלבוש, לעיל פ"ח סי' כז והערה קיא, אף שגם הוא חלוק מבגד ותכשיט, מסתבר דכ"ש שמכשיר שמיעה דומה שפיר לקמיע, כיון שלאחר שכבר לבוש בו, אינו צריך לעשות שום פעולה כדי לשמוע, ולכן י"ל דמכיון דהוה שעת הדחק אפשר להקל, עכ"ד. (קט) שו"ת הר צבי הנ"ל, ועיין שו"ת מנחת יצחק ח"ב סי' קיב וח"ג סי' מא. (קי) ושמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, דמצד הסברא נראה, דאף אם המכשיר טמון בחלקו בתוך הידיה של המשקפיים מפני שרוצים שלא יהא ניכר ונראה, מ"מ הואיל ויוצא ממנו חוט וגם מהמכשיר יתחבבים אותו בתוך האוזן, מסתבר שאין המכשיר בטל למשקפיים כיון שהוא הרבה יותר חשוב מהמשקפיים, וכיון שכן נראה ששניהם שוים, ועיקר סעם ההיתר נראה דחשיב כקמיע מומחה, וכדלעיל הע' קח. (קיא) עיין סי' שכח סע' מג ובמ"ב ס"ק קל, דכל שאין בו שיטות סממנים, אין בו משום איסור רפואה בשבת, והה"נ הכא, כי א"א לעשות את הישור השיניים ע"י סממנים, שמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, ועיין לעיל הערה ה ולהלן פל"ה הערה טה. (קיב) דהוה דומיא דקמיע דיוצאין בו, סי' שא סע' כה, שמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א. (קיג) וכדלעיל הערה קיא. (קיד) וכדלעיל פט"ו סע' עח והערה קיז. (קטו) וכדלעיל הערה קיב. (קטז) שו"ת מנחת יצחק ח"ג סי' כא.

אחרת (ק).
נכרי, אף
די שניהם
הודי את

ות-הרבים
נו רשות-

לו החולה
זה בעגלה
לה (קד).

רוב, וגם

היה שבות
ש"ג הנ"ל,
דאינו אלא

דרי עושים
יכול וזה
לה טפילה

וא בעצמו
לקת יעקב
אדם, ע"ש

כדון מי
סע' טז,
ת עזירות

אינו הולך
ב פעלים
זפטור על

י"י עגלה,
גם הוא
ילה לגבי

א משמע
ההר צבי
הרי כל

שא, ואם
חי אסור
דלא הוה

זא ליכא
ה"נ הכר
דהחמירו

כדו אלא
ז טפילה
ז במקום